

gældende i relation til disse lovovertrædelser typisk tiltalt og dømt efter den administrative bestemmelse, der sanktioneres med bøde eller fængsel i indtil 60 dage.«

På baggrund af de sidstnævnte oplysninger fra Udenrigsministeriet har Direktoratet for Udlændinge ved asylsagsbehandlingen således som udgangspunkt kunnet lægge til grund, at de serbiske og (montenegrinske) statsborgere ikke ved en tilbagevenden til hjemlandet ville risikere en efter danske retstraditioner urimelig straf, hvorfor direktoratet har meddelt de pågældende afslag på asyl.

Under henvisning til, at Serbien-Montenegro ikke er at betragte som et krigsførende land eller som et land, der udfører krigsoperationer eller krigslignende operationer i Bosnien-Hercegovina eller dele af Kroatien, finder Direktoratet for Udlændinge ikke sin asylsagsbehandling af serbiske og (montenegrinske) statsborgere, der har motiveret deres ansøgning med forhold inden for det serbiske/montenegrinske militærsystem, i strid med artikel 171 i UNHCR's flygtningehåndbog.

Kopi af Udenrigsministeriets udtalelser af henholdsvis den 24. marts 1993, 25. april og 8. august 1994 vedlægges til orientering.

Spm. nr. S 263

Til indenrigsministeren (18/11 94) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvad det er for oplysninger, som har ligget til grund for Direktoratet for Udlændinges afgørelser om afslag på asyl til etniske serbere fra Kroatien, som vejer tungere end Udenrigsministeriets to notater af henholdsvis den 17. november 1993 og den 27. januar 1994 (begge j.nr. 17.Dan.1/121), samt hvor mange etniske serbiske asylsøgere der har fået afslag på asyl i Danmark, siden krigen i det tidligere Jugoslavien brød ud?«

Begrundelse

Krigen i Eksjugoslavien har skabt et i europæisk sammenhæng nyt fænomen nemlig flygtninge fra etniske udrensninger. Hvordan denne forfølgelse foregår, er skildret i utallige flygtningeberetninger. Der er ofte tale om anonyme trusler over for civile, som får at vide, at de på grund af deres etniske oprindelse vil blive udryddet fy-

sisk, hvis ikke de selv forsvinder fra deres hjemby og egn. Denne form for forfølgelse er ganske særlig, idet den i modsætning til forfølgelse af politiske eller religiøse grunde retter sig imod karakteristika ved mennesker, som de ikke har valgt, men er født med.

Denne form for forfølgelse er, om end ny i Europa efter Anden Verdenskrig, ikke et ukendt fænomen og er præcist beskrevet som et af de forhold, der definerer en flygtning i Flygtningekonventionen af 1951.

I tiden efter krigsudbruddet i Eksjugoslavien har etniske serbere, som har levet og opholdt sig i Kroatien, oplevet at blive udsat for netop denne form for forfølgelse med det resultat, at mange er flygtet. Betingelserne for at leve som borger i Kroatien med en etnisk serbisk baggrund – og det uanset den enkeltes politiske ståsted – er uhyre barske og utrygge. Det er i Udenrigsministeriets oplysninger klart skildret, hvilke forhold denne gruppe udsættes for, nemlig systematisk vilkårlig forfølgelse af tilfældige samt statslig chikane og forfølgelse.

På den baggrund forekommer det højst mærkværdigt, at etniske serbere, som netop er flygtet fra disse forhold, får afslag på asyl i Danmark.

Derfor ønsker Enhedslisten det informationsgrundlag, som Direktoratet for Udlændinge har truffet sine afgørelser på, oplyst.

Svar (7/12 94)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen af dette spørgsmål modtaget en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge.

Det fremgår heraf, at direktoratet i perioden 1. januar 1992 til 15. oktober 1994 har meddelt afslag på asyl i medfør af udlændingelovens § 7 til i alt 69 personer fra Kroatien. Direktoratet er imidlertid ikke i besiddelse af statistiske oplysninger, der kan belyse, hvor mange af de 69 personer der har været etniske serbere, idet direktoratet ikke foretager registrering af ansøgenes etniske tilhørsforhold. Direktoratet oplyser videre, at Flygtningenævnet indtil dato har stadfæstet 13 af disse afgørelser.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der